

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ JUDr. D. M.**, bývajúceho v L., **2/ A. M.**, bývajúcej v L., proti žalovaným **1/ Mgr. A. S.**, bývajúcej v L., zastúpenej JUDr. Š. H., advokátom so sídlom v L., **2/ Ing. O. L.**, bývajúceho v N., a **3/ M. S.**, bývajúcej v L., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6 C 232/2008, o dovolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júna 2009 sp.zn. 17 Co 149/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec uznesením z 21. apríla 2009 č.k. 6 C 232/2008-122 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanej 1/, aby na vlastné náklady odstránila všetky prekážky (ploty, pletivá, stavby trvalého charakteru, kamene a pod.) brániace výkonu vecného práva prechodu a prejazdu zaťažujúce nehnuteľnosť – pozemok parc. č. X. – zastavané plochy a nádvorcia o výmere X. m² evidovaný na liste vlastníctva č. X. pre Katastrálne územie L. a pozemok parc. č. X. – orná pôda o výmere X. m² evidovaný na liste vlastníctva č. X. pre Katastrálne územie L. v rozsahu vymedzenom geometrickým plánom na priznanie práva prechodu cez pozemok parc. č. X. a parc. č. X. vyhotovený spoločnosťou G. s.r.o. L. pod č. X., zdržala sa konania znemožňujúceho, sťažujúceho alebo obmedzujúceho výkon vecného práva prechodu prejazdu zaťažujúce uvedenú nehnuteľnosť a strpela výkon vecného práva prechodu a prejazdu až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci určenia existencie vecného bremena vedenej pod sp. zn. 6 C 232/2008. Svoje rozhodnutie zdôvodnil ustanovením § 102 O.s.p. v spojení s § 74 ods. 1 O.s.p. a § 76 ods. 1 písm. e/ a f/ O.s.p.

Na odvolanie žalovanej 1/ Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. júna 2009 sp. zn. 17 Co 149/2009 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Stotožnil sa s názorom prvostupňového súdu, že žalobcovia preukázali potrebu dočasnej úpravy pomerov vo vzťahu k žalovanej 1/, aby mali zabezpečený prechod a prejazd na svoje pozemky cez pozemky žalovanej 1/, ktorá ich obmedzuje pri výkone vlastníckeho práva napr. vybudovaním železnej brány.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná 1/ dovolanie, na základe ustanovenia § 239 ods. 1, 2, 3 O.s.p., pričom ako dôvod dovolania uviedla neúplný zistený skutkový stav a na jeho základe nesprávne právne posúdenie veci. Zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť rozhodnutia podľa § 243 O.s.p. Namietala, že v konaní bolo preukázané, že žalobcovia majú možnosť prístupu na svoje pozemky využívaný aj tretími osobami. Navrhla napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. júna 2009 sp. zn. 17 Co 149/2009 zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedli, že okresný súd vykonal ohliadku na mieste samom, aby objektívne zistil skutkový stav a fotodokumentácia predložená žalovanou 1/ skresľuje skutočný stav.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia (ako tomu bolo v preskúmvanej veci) sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol

vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení, pričom nie je významný spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu v porovnaní s rozhodnutím súdu prvého stupňa. V danej veci je nepochybné, že dovolateľka dovolaním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci predbežného opatrenia. Dovolanie žalovanej 1/ preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. nie je prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., t.j. a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol

riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady uvedené v tomto ustanovení a ani iné vady konania (§ 242 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) žalovaná 1/ v dovolaní výslovne nenamietala a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. nie je prípustné.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka namietala nedostatočne zistený skutkový stav a následne nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Táto námietka žalovanej 1/ nie je dôvodná, pretože súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Nevykonanie dôkazov nie je postupom, ktorým by súd žalovanej 1/ odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodnutie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Z povahy predbežného opatrenia ako procesného inštitútu, ktorým sa poskytuje dočasná procesná ochrana práva účastníka vyplýva, že ide o stav, ktorý neznesie odklad. Na rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia súd nemusí nariadiť pojednávanie, nemusí vypočuť účastníkov konania, teda ani vykonávať dokazovanie. Nemusí účastníkom ani umožniť, aby pred rozhodnutím o tomto návrhu sa mohli vyjadriť k obsahu listín, z ktorých trebarobiť záver o tom, že sú splnené predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností osvedčujúcich nariadenie predbežného opatrenia posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín.

Dovolateľka na základe neúplného zistenia skutkového stavu namietala nesprávne právne posúdenie veci.

Otázka, či odvolací súd pri rozhodovaní o predbežnom opatrení dospel k vecne správny alebo nesprávny právny záverom (či svoje rozhodnutie založil na správnom právnom posúdení) nesúvisí ale so žiadnou procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p., teda ani s odňatím možnosti žalovanej 1/ realizovať v konaní jej procesné práva. Právny posúdením

veci súdom spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav vyjadrený v rozhodnutí sa účastníkovi konania neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Právne posúdenie veci súdov nižších stupňov je v rozhodovaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky všeobecne považovaný za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov samo osebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo nesprávnym právnym posúdením veci sa účastníkovi neznemožňuje realizácia žiadneho jeho procesného oprávnenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Keďže dovolanie nie je procesne prípustné, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie), v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovia si neuplatnili náhradu trov konania (§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.) a žiadne trovy konania im v dovolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Jarmila Uhlířová

